

РЕШЕНИЕ

№ 3501

гр. София, 28.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 08.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7771** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на кмета на район „П.“, Столична община (СО), срещу ЗАПОВЕД №18-5448/19.06.2020г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. (СГКК). С оспорвания административен акт, на основание чл.54, ал.2 от Закона за кадастър и имотния регистър (ЗКИР) е ОТКАЗАНО изменение в Кадастралната карта и кадастралните регистри (КККР) на [населено място], СО, одобрени със Заповеди №, № РД-18-37/04.07.2011г., РД-18-55/17.11.2014г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта за имоти с идентификатори: 14831.6504.235, 14831.6504.236 и 14831.6504.586.

В жалбата с която е сезиран съдът са изложени доводи за недействителност на оспорваната Заповед, от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с материално-правните норми. Жалбоподателят Район „П.“, представляван от кмета, поддържа, че е неправилен и необоснован със събраните доказателства изводът на административния орган за наличие на спор за собственост, който е пречка за процедиране на изменението на КККР. Твърди, че подробният устройствен план (ПУП) за урегулиран поземлен имот (УПИ) XIX_{СГНС}, кв.2, местността „в.з. В. – Г.“ е приложен, тъй като за имота е съставен Акт за държавна собственост (А.) и е отстъпено и реализирано право на строеж върху държавна земя. Сочи, че УПИ XIX_{СГНС}, XXI₂₁, XVII₂₁ и XVIII₂₁ са

били образувани с кадастралния и регулационен план на м. „в.з. В. – Г.“, одобрен със Заповед №3511/19.12.1964г. и впоследствие не са били извършвани изменения в регулацията, относими към границата между УПИ XIX_{СГНС} и УПИ XVIII₂₁, която минава по имотната граница на поземлен имот пл. №21. Твърди, че със Заповед №РД-09-09/2004г. е одобрено попълване на сгради в УПИ XXI₂₁ и XVIII₂₁, а не изменение на регулацията. Изтъква, че претенциите на заинтересованата страна Ц. К. за неуредени сметки по регулация са неоснователни. Моли съда да отмени Заповед №18-5448/19.06.2020г. Не претендира за разноски.

Ответникът – НАЧАЛНИК на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. (СГКК), изразява становище за неоснователност на жалбата без да излага конкретни доводи в тази насока. Не претендира за разноски.

Заинтересованата страна Р. Ц. Ш. не изразява становище по жалбата. Заявява, че не възразява срещу исканото изменение на КККР. Не претендира за разноски.

Заинтересованата страна Ц. М. К. оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. Н. поддържа, че процесната Заповед е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира за разноски.

Заинтересованите страни М. Ц. М., Г. Ц. М. и Т. М. Й., редовно уведомени за образуваното съдебно производство, не се явяват, не се представляват по делото и не изразяват становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

На основание Протокол за съдебна делба от 29.06.1993г. по гр. дело 1969/1993г. на Шести районен съд заинтересованата страна Ц. К. се легитимира като собственик на следните недвижими имоти:

1) дворно място с площ 1800 кв.м. намиращо се във в.з. В. – Г., съставляващо парцел XXI₂₁, кв.2, заедно с построените в имота две жилищни сгради; 2) празно дворно място с площ 700 кв.м., съставляващо парцел XVII₂₁, кв.2 по плана на м. „в.з. В. – Г.“ и 3) празно дворно място с площ 600 кв.м., съставляващо парцел XVIII₂₁, кв.2 по плана на м. „в.з. В. – Г.“.

С А. №4544/28.04.1966г. жалбоподателят СО, район „П.“, се легитимира като собственик на общински имот, включен в регулация със Заповед №3511/19.12.1964г., представляващ парцел XIX_{СГНС}, кв.2, местността „в.з. В. – Г.“ с площ 810 кв.м.

Не е спорно между страните, че към датата на одобряване на КККР са били действащи кадастрален и регулационен план на м. „в.з. В. – Г.“, одобрени със Заповед №3511/19.12.1964г. Това обстоятелство съдът приема за установено и с неоспорените писмени доказателства: копие на част от хелиографното копие на кадастралния и регулационен план на м. „в.з. В. – Г.“ (л.34); копие – извадка от регулационния план на м. „в.з. В. – Г.“ (л.39); Комбинирана скица за пълна или частична идентичност за ПИ с идентификатор 14831.6504.236 (л.113). Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства планът за регулация на м. „в.з. В. – Г.“, в частта за ПИ с идентификатори 14831.6504.235, 14831.6504.236 и 14831.6504.586 да е бил изменян след одобряването му през 1964г., както и липсват данни да са били променяни границите на имот пл. №21 от кадастралната основа за който са отредени парцели (УПИ) XXI₂₁, XVII₂₁ и XVIII₂₁.

Кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на [населено място], където попадат имоти с идентификатори 14831.6504.235, 14831.6504.236 и

14831.6504.586, е одобрена със Заповед №РД-18-37/04.07.2011г. на изпълнителния директор на АГКК. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства КККР да са били оспорени в частта за отразените граници и носители на вещни права в ПИ с идентификатори 14831.6504.235, 14831.6504.236 и 14831.6504.586 и следователно в тази част са влезли в сила.

Административното производство е започнало по Заявление на СО, район „П.“ с вх. №01-440706/08.11.2018г. Жалбоподателят е сезирал началника на СГКК с искане за нанасяне на настъпили промени в КККР за обекти: ПИ с идентификатори 14831.6504.235, 14831.6504.236 и 14831.6504.586. Представен е проект за отстраняване на непълноти и грешки и Обяснителната записка (л.109-127).

Срещу изменението на КККР възражения са подали заинтересованите страни Р. Ш., като носител на вещни права в имот с идентификатор 14831.6504.235 (рег. №02-331/20.03.2020г., л.68) и Ц. К. – собственик на имот с идентификатор 14831.6504.586 (рег. №02-288/13.03.2020г., л.72).

Производството е приключило с постановяване на оспорваната Заповед №18-5448/19.06.2020г. В мотивите на административния акт е прието, че между жалбоподателя и заинтересованата страна К. е налице спор за материално право, който е пречка за изменението на КККР. Този извод е обоснован с факта, че с процедиране на изменение в КК площта на имот с идентификатор 14831.6504.586 се намалява с 230 кв.м. Прието е, че дворищно-регулационният план от 1964г. не е приложен по отношение на границата между имоти с идентификатори 14831.6504.236 и 14831.6504.586 и по силата на §6 и §8 от Преходните разпоредби на Закона за устройство на територията (ПР ЗУТ) е отпаднало отчуждителното му действие. Посочено е, че жалбоподателят СО, район „П.“ не е ангажирал доказателства, че са били уредени сметките по регулация за придадени части от имота на заинтересованата страна К. към парцел XIX_{СГНС}.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване на административните актове, установен в чл.149, ал.1 АПК, от заинтересовано лице - собственик на имот – общинска собственост.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид заявените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорения административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №18-5448/19.06.2020г. е постановена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му съгласно чл.54, ал.4 ЗКИР.

Актът е в предписаната от закона форма, но при издаването му са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила и на основни принципи в административния процес, установени в чл.7 и чл.9 АПК – принципите на истинност и на служебно начало. Според изричната норма на чл.7, ал.1 и ал.2 АПК административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, като на преценка подлежат всички относими факти, доводи и обстоятелства. В чл.9 АПК е въведено задължение за административният орган да събира всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица, както и да осъществяват процесуално съдействие на страните за законосъобразно и справедливо решаване на въпроса - предмет на производството, включително със

споразумение.

Според определението, дадено в чл.2, ал.1 ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на РБългария набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред. В чл.51, ал.1 ЗКИР е предвидено, че КККР се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: 1) изменения в данните за обектите на кадастър, настъпили след влизането в сила на КККР, 2) непълноти или грешки или 3) явна фактическа грешка.

Легално определение за "непълноти или грешки" е дадено в §1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗКИР, съгласно която норма това са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние, а редът и условията за отстраняването им са установени в чл.54, ал.1 – ал.6 ЗКИР и чл.70 от Наредба №РД-02-20-5/15.12.2016г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредба за КККР). Съгласно чл.54, ал.1 ЗКИР непълнотата или грешката се допълват или поправят от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти.

В случая административният орган не е събрал доказателства и не е отговорил на основния спорен въпрос – има ли непълнота или грешка при отразяване в КК на границите на ПИ с идентификатори 14831.6504.235, 14831.6504.236 и 14831.6504.586 спрямо действителното им състояние, удостоверено с легитимиращите документи за собственост, съществуващите на място трайно материализирани граници и предходните карти и планове, приети и одобрени по съответния ред.

Според чл.41 ЗКИР и чл.41 от Наредба №3/28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на КККР (Наредба №3/2005г., отм.) в приложимата им редакция при одобряване на КККР - 04.07.2011г. кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни от карти, планове, регистри и други източници, одобрени по предвидения законов ред. При обединяване на данните за установяване на границите на поземлените имоти - обект на кадастър, административният орган е бил задължен да следва приоритетите, установени в чл.14, ал.1 от Наредба №3/2005г. (приложимата редакция ДВ, бр.16/ 21.02.2006г.): 1. означеното по реда на чл.36, т.1 и чл.38, ал.1, т.2 ЗКИР местоположение върху терена или от посочените от собствениците гранични точки; 2. съществуващите на място материализирани граници, когато не са означени или посочени по реда на т. 1; 3. кадастралните планове, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастър на НР България (ЗЕКНРБ) или отменения Закон за териториално и селищно устройство (ЗТСУ), на §40 от Преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на Закона за изменение и допълнение на ЗКИР (ДВ, бр. 36 от 2004 г.), и от карти, създадени по реда на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ) и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд (ЗВСТГФ); 4. регулационните планове, одобрени по реда на отменения ЗТСУ - за имотите с приложена регулация, границите на които не са материализирани; 5. (нова - ДВ, бр. 16 от 2006 г.) карти, планове и друга документация, предоставени по реда на чл.36 от ведомства, областни и общински администрации, юридически лица и други.

При постановяване на оспорваната Заповед ответникът не е изяснил и другия значим въпрос: по кой от приоритетите по чл.14, ал.1 от Наредба №3/2005г. (отм.) са били

нанесени границите на ПИ с идентификатори 14831.6504.235, 14831.6504.236 и 14831.6504.586 и съответстват ли те на данните, придобити от източниците по т.1 – т.5 и на легитимиращите документи за собственост, респективно допусната ли е непълнота или грешка.

В противоречие с принципа на истинност и на служебно начало административният орган не е установил и друг релевантен за спора факт относно границите на стария имот пл. №21, нанесен на кадастралния план от 1964г. за който с регулационния план са отредени парцели XXI₋₂₁, XVII₋₂₁ и XVIII₋₂₁, кв.2 по плана на „в.з. В. – Г.“. Със събраните в административното производство писмени доказателства се установява, че заинтересованата страна Ц. К. е придобил през 1993г. чрез съдебна спогодба по гр. дело №1969/1993г. имотите, в границите им, установени с кадастралния и регулационен план от 1964г. При това необоснован с приетите доказателства е изводът на административния орган, че дворищно-регулационният план не е бил приложен поради неуредени сметки по регулация. От мотивите на административния акт не може да се установи въз основа на какви факти ответникът е възприел, че с дворищната регулация от 1964г. части от стария имот пл. №21 са придадени към парцел XIX_{-СГНС} вследствие на което са възникнали за уреждане сметки по регулацията. Действително такива доводи са наведени във възражението на заинтересованата страна К., но доказателства в тази посока не са представени, нито посочени и ответникът не е съдействал на страните за изясняване на този въпрос - относим към допустимостта на изменение на КККР. Следва да се отбележи, че съгласно изричната норма на чл.39, ал.3 от Закона за плановото изграждане на населените места (ЗПИМ, отм. ДВ, бр.29/10.04.1973г.) собствеността на придадените по дворищно-регулационния план недвижими имоти към парцели на други лица се придава по силата на самия закон, т.е. към датата на одобряването му със Заповед №3511/19.12.1964г. дворищно регулационният план е имал непосредствено отчуждително действие. Следователно неотносим към принадлежността на правото на собственост е въпросът били ли са впоследствие и по какъв начин уредени сметките по регулация, още повече, че в случая този въпрос изобщо не е бил изследван от ответника.

При тези установявания настоящият решаващ състав приема, че изводът на административния орган за наличие на спор за материално право, който е абсолютна процесуална пречка да се процедира исканото изменение на КККР, е необоснован и е изведен при допуснати от ответника съществени нарушения на процесуалните правила и без да е изпълнил задълженията си, произтичащи от разпоредбите на чл.7 и чл.9 АПК.

По изложените доводи съдът приема, че Заповед №18-5448/19.06.2020г. е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да се отмени, а преписката да се изпрати на административния орган - началник на СГКК за ново произнасяне по Заявлението на СО, район „П.“ с вх. №01-440706/08.11.2018г. при спазване на принципите в административния процес и административнопроизводствените правила.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД №18-5448/19.06.2020г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С..

ИЗПРАЩА административната преписка на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. за ново произнасяне по Заявлението на СО, район „П.“ с вх. №01-440706/08.11.2018г., съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото съдебно Решение, в 14-дневен срок от влизането му в сила.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ
Боряна Петкова